शीनं स्त्यानं शृतं पक्वं विलीनं द्रुतमुच्यते।
मंथा मंथश्च मंथानो वैशाखः खजकस्तथा ॥१२१॥
संदानं दामनी दाम पशूनां बंधनं मतं।
अजः प्रोक्तः स्तभो वस्तश्छागश्छगलकश्छगः ॥१२२॥
वर्करः कथ्यते सद्भिः सर्वोऽपि तरुणः पशुः।
तूवरः शृंगहीनस्तु पुमानव्यंजनश्च यः ॥१२३॥
अविद्वर्णायुरभ्रो हुडुरुरणो वृष्णिमेषमेंढाः स्युः।
अविसोढमविमरीसं स्याद्विद्वसं च डुग्धमवेः ॥१२४॥
दासेरकः क्रमेलक उष्ट्रो मयरवणकरभशृंखलकाः।
बालेयश्चक्रीवान् खरगर्दभरासभाश्च तुल्यार्थाः ॥१२५॥
कौलेयकः सारमेयो भषणः श्वा च कुर्कुरः।
शुनको मृगदंशश्च बुधैः शालावृको मतः ॥१२६॥
मृगव्ये कुशलः श्वा च विश्वकद्रुरिति स्मृतः।
अलर्को रोगितो ज्ञेयः शुनकी सरमोच्यते ॥१२७॥
पशूनां षट्कसंख्यायां षड्गवं स्मर्यते बुधैः।
द्वित्वे च गोयुगं तेषां नामोच्चारणपूर्वकं ॥१२८॥
नीवृज्जनपदो देश उपवर्तनमिष्यते।
जनो लोकः प्रजा प्रोक्ता विषयो ग्रामसंख्यया ॥१२९॥
पत्तनं स्याद्धिष्ठानं निगमः पुटभेदनं।
नगरं नगरी द्रंगः स्थानीयं पूः पुरी पुरं ॥१३०॥